

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010141
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému R. O., nar. XX.XX.XXXX v S., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2Nt/212/2014 zo dňa 12.11.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného R. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske napadnutým uznesením č.k. 2Nt/21/2014-31 zo dňa 12.11.2014 podľa § 399 ods.2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/98/2011.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený R. O.. V písomných dôvodoch sťažnosti poukazoval na to, že okresný súd zamietol jeho návrhy na doplnenia dokazovania výsluchom svedkov T. C. a A. C.. Pritom práve T. C. bol podľa neho skutočným páchatelom trestného činu, práve on ho naviedol, aby za peniaze zbil poškodeného. On bol teda len nástrojom v rukách T. C., ktorý mu za zbitie poškodeného sľúbil aj finančnú odmenu. Tieto skutočnosti by mohol dosvedčiť i A. C.. Tiež uviedol, že má k dispozícii dostatok kompromitujúcich informácií, ktoré by primáli T. C. priznať sa. To by pre neho mohlo znamenať priaznivejšie rozhodnutie nielen vo výške trestu, ale časť viny by dopadala i na iného páchatel'a.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z trestného spisu vyplýva, že R. O. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k.: 2T/98/2011-157 zo dňa 18.10.2011 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 188 ods.1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 05.05.2011 v čase okolo 18,10 hod. v S. na trávinatej ploche pred domom č. XXXX/X na ul. A. E. pod vplyvom alkoholu opakovane udrel päťou do tváre R. E., v dôsledku čoho R. E. spadol na zem, kde ho obžalovaný R. O. opakovane kopal do tváre a udieral ho päťami v úmysle zmocniť sa jeho náramkových hodínok zn. PRIM s chrómovým remienkom a tmavým ciferníkom, ktoré mu strhol z ruky a následne s uvedenými hodinkami z miesta činu odišiel, pričom uvedeným konaním obžalovaný R. O. spôsobil R. E. škodu na odcudzených hodinkách vo výške 10 € a početné pohmoždenia tváre, úst, okoloočné obojstranné pohmoždenia, povrchové oderky tváre a povrchovú tržnú ranu úst s potrebou lekárskeho ošetrovania.

Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 66 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 18.6.2014 podal odsúdený na Okresný súd Partizánske návrh na povolenie obnovy konania v uvedenej veci. Uviedol, že rozhodnutie vo veci samej je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, neboli akceptované jeho návrhy na vykonanie dôkazov. Trestné konanie bolo vedené v úmysle, aby bol odsúdený „za každú cenu“. Intervenujúci prokurátor bol zaujatý, pretože bol činný pri rozhodovaní o obžalobe a vystupoval i v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania. Ďalej uvádzal, že skutok sa stal inak, než bolo konštatované v pôvodnom konaní. Skutok spáchal na základe „objednávky“ osoby menom T. C., ktorý mu sľúbil za zbitie poškodeného odmenu 50,- €. So T. C. sa predtým stretol v pohostinstve E. na sídlisku N. v S., pri čom ich videl majiteľ pohostinstva A. C.. T. C. išiel po dohode po peniaze, no už sa nevrátil. Keď bil poškodeného, pred pohostinstvo vyšlo viacero osôb, ktoré bitku sledovali a medzi nimi bol aj A. C.. Ten má vedomosť i o tom, že sa odsúdený stretol s C.. Preto navrhol výsluch uvedených osôb ako svedkov. O rozhovore T. C. s A. C. mu povedala jeho matka. Dôvodom, prečo nenavrhol výsluch svedkov C. a C. je to, že sa bál o život svojej matky, ktorej mohol C. ublížiť. Keďže matka v marci 2014 zomrela, rozhodol sa súdu oznámiť nové skutočnosti.

Okresný súd napadnutým uznesením návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. V odôvodnení uviedol, že vo vzťahu k navrhovaným dôkazom je zrejmé, že pokiaľ by aj prípadným výsluchom T. C. ako svedka boli potvrdené skutočnosti odsúdeným uvádzané, odsúdeného by to zo spáchania trestnej činnosti nevyvinilo, ani by po právnej stránke nebolo možné posúdiť inak jeho konanie. Súd prvého stupňa poukázal tiež na skutočnosť, že ak by mal T. C. potvrdiť skutočnosti odsúdeným uvádzané, de facto by sám seba usvedčil z účasti na spáchaní trestného činu. Ak odsúdený uvádzal, že svedkom trestného činu mal byť i A. C., tak podľa okresného súdu nejde o nový dôkaz či skutočnosť, ktorá by obžalovanému nebola známa už v čase vykonávania pôvodného konania. Súd následne skonštatoval, že aj keby bolo dokazovanie doplnené v zhode s návrhmi odsúdeného, neboli by novo vykonané dôkazy spôsobilé spochybniť vierohodnosť dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Podľa § 393 ods.1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť.

Podľa § 394 ods.5 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Podľa § 399 ods.1 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

- a) bol podaný neoprávnenou osobou,
- b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,
- c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

Podľa § 399 ods.2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť prípadné nedostatky v skutkových zisteniach v rozhodnutí, ktoré je už právoplatné. Príčinami sú také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú mimoriadny prielom do zásady nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutia. Pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť skúmané, či nové dôkazy alebo skutočnosti súdu skôr neznáme, by mohli odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine či treste. Nie je podstatné, či o nich v čase pôvodného rozhodovania navrhovateľ vedel, alebo nie. Podstatné je, že o nich nevedel súd.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti treba obyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale i dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, avšak s iným obsahom.

Podmienkou povolenia obnovy konania však je, že nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé odôvodniť iné (pre páchatel'a priaznivejšie) rozhodnutie, sa vykoná porovnaním dosiaľ vykonaných dôkazov a dosiaľ vykonaných skutkových zistení s dôkazným významom nových, navrhovateľom uvádzaných skutočností či dôkazov. Výsledkom skúmania musí byť výsledok, že existuje určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného rozhodnutia.

Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti prišiel krajský súd k záveru, že okresný súd postupoval správne, keď obnovu konania v danej veci nepovolil, pretože navrhovateľom uvádzané nové skutočnosti a dôkazy same osebe, ani v spojení s inými dôkazmi či skutočnosťami, nie sú spôsobilé prívodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine či treste.

Vina odsúdeného bola zistená a trest ukladaný v pôvodnom konaní na základe riadne zisteného skutkového stavu a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Krajský súd už pri rozhodovaní o odvolaní v konaní sp. zn.: 2To/122/2011 skonštatoval, že odsúdený napadol poškodeného v úmysle zmocniť sa cudzej veci, nakoľko už samotné pýtanie peňazí a následné okamžité napadnutie poškodeného takémuto úmyslu nasvedčuje.

Už zo samotného priebehu skutkového deja vyplýva, že odsúdený oslovil poškodeného so zámerom pýtania si peňazí a následne na zemi poškodeného šacoval a strhol mu hodinky. To samo osebe vylučuje aktuálne tvrdenie odsúdeného, že poškodeného zbil na základe „objednávky“ inej osoby. Ani odsúdeným navrhované výsluchy T. C. či A. C. by podľa názoru súdu, neboli spôsobilé preukázať skutočnosti, ktoré by mali vplyv na iné rozhodnutie o vine či treste. Nehľadiac na skutočnosť, že T. C. by vlastne sám seba mal usvedčiť z páchania trestnej činnosti.

Krajský súd musí tiež konštatovať, že dokonca aj v prípade, ak by sa navrhovanými výsluchmi potvrdili skutočnosti tvrdené odsúdeným, nemalo by to žiadny vplyv na iné rozhodnutie v pôvodnej veci, pretože i v tom prípade by zostal nedotknutý riadne zistený a odôvodnený záver o vine i o treste. I keď na druhej strane musí krajský súd uviesť, že v tejto súvislosti sa nestotožnil s tvrdením súdu prvého stupňa uvedeného v napadnutom uznesení, že ak mal odsúdený už v čase pôvodného konania vedomosť o existencii uvedených svedkov, nejde o nový dôkaz. O nový dôkaz v každom prípade ide, a to bez ohľadu na skutočnosť, či o jeho existencii vedel odsúdený už v čase vedenia pôvodného konania. Ako však bolo uvedené vyššie, ani vykonanie týchto odsúdeným navrhovaných dôkazov by nemalo vplyv na pôvodné rozhodnutie.

Vo vzťahu k tvrdeniam odsúdeného, že v pôvodnej veci neboli vykonané dôkazy, na ktoré poukazoval už v odvolacom konaní, že trestné konanie bolo vedené s cieľom, aby bolo rozhodnuté za každú cenu o jeho vine a že dozorujúci prokurátor bol zaujatý, musí krajský súd uviesť, že tieto skutočnosti nie sú zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.